

Det morsomme var så hele seancen om de målrettede sanktioner. Det gjorde virkelig højrefløjen vred. Sådan noget kan man ikke, siger højrefløjen. Man kan ikke komme med noget så blødt som målrettede sanktioner. Man er nødt til at være meget mere præcis. Og der synes jeg, det var ret på sin plads, at hr. Søren Søndergaard påpegede, at det lige præcis er det, højrefløjen selv vil. Venstre og De Konservative, CD og Dansk Folkeparti er med i et forslag til vedtagelse om, at sanktionerne skal målrettes.

Hvad betyder det? Det betyder, at Danmark i kampen om, hvor sanktionerne mod Irak skal ende, nu placerer sig på den side, der hedder: Vi er nødt til at gøre det her noget bedre, end vi har gjort indtil nu.

Så er der nogle, der vil sige: Sådan en efterlysning kan man ikke komme med, hvis man ikke meget præcist anviser sådan område for område, hvordan det skal ramme. Det er dog underligt. Er det første gang, Folketinget deltager i en overordnet debat?

Jeg skal så runde af med at sige, at vi synes, debatten har været nyttig. Vi er glade for, at dansk udenrigspolitik i forhold til Irak nu er flyttet dertil, hvor den er. Det her er ikke et forslag om, at Danmark skal gå enegang. Alle vore sætninger går på, hvad Danmark i internationale fora skal arbejde for. Som konsekvens af at vi har fået flyttet dagsordenen, vil vi derfor heller ikke stemme imod regeringens forslag til vedtagelse. Vi vil undlade at stemme, fordi vi synes, at vores eget er bedre og langt mere præcist.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Ultrakort føler jeg bare grund til at fastslå: Hvis man tager de to forslag til vedtagelse, så går uenigheden på historieskrivningen, hvor SF ønsker at ligestille sanktionerne og Saddam Hussein som ansvarlige for det irakiske folks lidelser. Og så går den på – knap så meget i virkeligheden – det, man kan kalde den operative del. For vi er jo åbenbart, som hr. Søvnald slog fast for et øjeblik siden, enige om, at der skal være sanktioner. Vi er enige om, at der skal være målrettede sanktioner, som der også arbejdes med i Sikkerhedsrådet. Og vi er enige om, hvad jeg synes er underbelyst i SF's forslag til vedtagelse, at det her i grunden handlede om, at der var nogle masseødelæggelsesvåben, der ikke skulle udbredes.

Så har vi som den ekstra indvending, jeg kunne nævne mod SF's forslag til vedtagelse, ikke nogen som helst tro på, at man kan sikre en be-

skyttelse af befolkningen i Kurdistan, i hvert fald ikke gennem forhandlinger med Saddam Hussein. Det kan man gøre gennem de instrumenter, man har anvendt hidtil, og fortsætte med dem, og det kan man gøre ved på et tidspunkt at håbe på en omstyrtelse af regimet, men næppe, sådan som jeg forstod SF's tanker, ved en mere forhandlingspræget proces med Saddam Hussein. Den har vi ikke gode erfaringer med.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I sin sidste replik her benyttede forespørgeren, hr. Søvnald, lejligheden til at lave en analyse. Jeg kan slet ikke opleve debatten på samme måde og føler mig derfor foranlediget til at erklære mig totalt uenig med hr. Søvnald i hans fremstilling af, at debatten i dag har flyttet noget som helst.

Hr. Søvnald mere end antydede, at regeringens og dermed Danmarks holdning til disse problemer er ændret ved debattens forløb. Jeg tillader mig at erklære, at min opfattelse er den præcis modsatte: Der er ikke ændret noget i den danske regerings eller det store flertal af Folketingets holdning til disse ting på grund af denne debat. Det synes jeg er vigtigt at slå fast, og jeg tror, at hr. Søvnald sammen med hr. Søndergaard står ganske ene med den modsatte opfattelse.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Blot kort til hr. Melchior: O.k. Det er altså ikke afgørende for os, hvem der flyttede sig. Det afgørende er, at det nu erkendes, at sanktioner skal målrettes. Så skidt med, hvem der har for tjeneren for det.

Til udenrigsministeren tre ting: Vi gjorde os ikke umage med at ligestille. Altså vi er ikke optaget af, om det er 50 pct. Saddam Hussein ansvar og 50 pct. sanktionsansvar. Vi siger, at begge har et ansvar. Og vi siger, at de, der er i stand til at flytte sig, er dem, der har at gøre med sanktionerne, som jo udgør demokratiske lande.

Udenrigsministeren mente, at vi underbetone, hvorfor sanktionerne blev indført. Det kan jeg ikke forstå, for jeg antager, at udenrigsministeren har læst starten på vores forslag til vedtagelse. Hvis ikke, skal jeg bare citere, hvad der står:

»Sanktionerne imod Irak blev indført for 10 år siden for at sikre, at det irakiske regime ikke på